

Outreach

Հրատարակութիւն Ամերիկահայոց Արեւելեան Թեմի Ազգային Առաջնորդարանի
A Publication of the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

Volume I - No. 9
January, 1979

LEBANON IS REACHING OUT... OFFER YOUR HAND...NOW!

"Lebanon is reaching out — offer your hand." These words of appeal are quickly reaching the ears of Armenians within Armenia and throughout the Diaspora. The increasingly severe and direct attacks on the Armenians in Lebanon during the summer and autumn of 1978 have left the once prosperous and peaceful community in a war-ravaged state.

Keenly aware of the plight of their fellow Armenians, the leaders of all Armenian religious denominations, acting on the urgency of the situation, have spoken out and agreed upon the necessity of a joint cooperative effort to aid the Lebanese-Armenians. In the appeals and messages of Catholicos, Vazken I of the Holy See of Etchmiadzin, Khoren I and Karekin II of the Great House of Cilicia, and representatives of the Armenian Evangelical and Armenian Catholic Churches, it is evident that all are in accord that the Armenian people must put aside their differences and work as a united people in this task.

Following the guidelines of the joint communique from the Holy Sees, on December 1, 1978, the Armenian Committee for Aid to Lebanon was formed to coordinate relief activities. To achieve a fruitful response, the Committee has allotted the period from December 24, 1978 to February 25, 1979 for the fund-raising drive. Immediate plans have been made and are already in action to involve all Armenians within their local communities and churches through special programs.

A brochure, filled with photographs graphically illustrating the plight of the Armenians, has been sent to over 30,000 persons with a request for their generous assistance of "one day's pay for Lebanon's tomorrow." Planned projects and activities will reach a high point on February 4, 1979, which has been officially proclaimed Solidarity Day with Lebanon. Communities throughout the United States and Canada will be observing that day with special programs.

All received funds will be dispersed by the Central Armenian Committee for Social and Economic Rehabilitation in Lebanon, a body made up of representatives of all the Armenian religious communities, political parties, and various philanthropic and cultural organizations.

This special issue of OUTREACH is being mailed to 35,000 homes in the United States and Canada. Since we are utilizing two separate mailing lists, some families may receive more than one copy. If you do, please pass on the extra copy to a friend. Perhaps, even your non-Armenian neighbor would find it interesting.

"I think it is obvious to all of us that the Armenian community in Lebanon is our strongest pillar within the Diaspora. We all desire that the Lebanese-Armenians, who have been subjected to severe blows as a result of the Lebanese conflict, will maintain their religious and cultural strength.

"There are moments in the history of a people and a Church when all secondary issues must be ignored and all temporary disagreements must be disregarded in order to assert that all the Armenian people, in Armenian and the Diaspora, are one Church and one nation having the same basic ideals. In this manner, must our unity be demonstrated. We must shake the conscience of our people so that they aid the needy with generosity and brotherly love realizing the national significance of this effort. Armenian solidarity and unity must be made evident to our sister churches, our friends, and adversaries.

"It is our desire that the Lebanese-Armenian community, as a diasporan pillar, will regain its peaceful and prosperous life and maintain its integrity and identity. Each blow to our Church in Lebanon is a blow to the entire Armenian Church; and each blow to Lebanon's Armenians is a blow directed against the entire Armenian nation. With this understanding, we would like to work hand-in-hand with the Cilician Catholicosate, concentrating our joint efforts, to organize the sacred task of relief for and revival of the Armenians in Lebanon."

*His Holiness Vazken I
Catholicos of All Armenians*

- I planned a ultra modern home, but a Korean citizen whispered, "I have no home at all!"*
- I dreamed of a country place for the pleasures of my children, but an exiled lad kept saying, "I have no country!"*
- I decided on a new cupboard right now, but a child of Africa cried out, "I have no cup!"*
- I started to purchase a new kind of washing machine, but an Indian woman said softly, "I have nothing to wash!"*
- I wanted a quick-freezing unit for storing quantities of food, but across the waters came the cry, "I have no food!"*
- I ordered a new car for the pleasure of my loved ones, but an Arab orphan sobbed, "I have no loved ones!"*
- I planned a stained-glass window above the choir stalls, but a Mexican pastor murmured softly, "My church has no walls!"*

Author Unknown

ՀԱՄԱՌՈՑ ՊԱՏԿԵՐ

ԼԻԲԱՆԱՆԱՀԱՅՈՒԹԵԱՆ ՏԱԳՆԱՊԻՆ ԵՒ ՎԵՐԱՎԱՆԳՆՈՒՄԻ ԿԱՄՔԻՆ ՈՒ ՉԱՆՔԻՆ

Մ Ո Ւ Տ Ք

1975 թուականի Ապրիլին սաղին, մտաւորապէս չորս տարիներ շարունակ, փրկելու աշխարհը անխելով ծով մըն է Միջերկրականի խաղաղ ջուրերու արեւելեան ափերուն: Լիբանանը միջազգային մամուլի առաջին էջերուն, ձայնասփիւռի ալիքներուն վրայ, հեռատեսիլի պատկերներուն մէջ գրեթէ շարունակ տխուր եւ մտահոգիչ տեսարան մը պարզեց: Ներքին կռիւներու, ահաբեկչական գործողութեան, անհաշիւ մահացումներու, անչափելի կորուստներու թատր մը դարձաւ ան:

Աշխարհի չորս տարածքին վրայ սփռուած մեր հայ եղբայրներն ու քույրերը անձկութեամբ հետեւեցան լուրերուն: Բոլորն ալ կ'անդրադարձան այն թէ այս աշխարհագրականօրէն ու բնակչութեան տեսակէտով փոքր երկրին մէջ հայկական մեծ գաղութ մը կայ որ բաժնեկից է լիբանանեան հայրենիքի տաղանային ու տառապանքին, աղէտին եւ արհաւիրքին: Արդարեւ, հայ ժողովուրդի վերջին վաթսուն տարիներու ընթացքին, 1915-ի եղեռնի տխուրագոյն թուականէն սաղին, ո՛չ մէկ հայ գաղութ այնքան ծանր օրեր ապրեցաւ որքան Լիբանանահայութիւնը վերջին չորս տարիներու ընթացքին:

Հակառակ այս դառն իրողութեան, այս հայաստ, հայաստ եւ հայակերտ գաղութը իր սովորուածութիւնն ու կենսունակութիւնը չկորսեցուց: Շարունակեց իր եկեղեցիները պահել կանգուն եւ հոգելից իր դպրոցները՝ աշխոյժ եւ եռուն: Իր մշակոյթը՝ ծաղկուն եւ բարգաւաճ: Իր տպարանները շարունակ մեղան հոսեցուցին եւ հայ գիրքը կենդանի պահեցին: Իր մամուլի գլանները շարունակ շարժուն մնացին օրաթերթերուն, շաբաթաթերթերուն եւ պարբերաթերթերուն լոյս սալով: Իր թատրոնները նոյնիսկ նոր թափ ստացան: Իր ակումբները գործեցին արի եւ խանդալից գնացելով: Իր կազմակերպութիւնները երբեք տկարութիւն ու նահանջ չճանչցան: Իր երիտասարդները նոր խանդով լեցուեցան: Իր զաւակներէն մեկնողները եղան անշուշտ: Վերադարձողներ ալ անպակաս չեղան: Իր կեանքի կռոյթը երբեք դանդաղեցում չտեսաւ: Կեանքը քալեց հայու վայել պատուով եւ հպարտութեամբ, շինարար ու ստեղծագործական ընթացքով:

Ն Ո Ր Բ Ո Ն Կ Ո Ւ Մ

Անցնող Հոկտեմբերին, (1978) յատկապէս 1-7 շաբաթը Լիբանանահայութիւնը իր կեանքի ամենէն ծանր պահը ապրեցաւ մասնաւորաբար Պէյրութի այն շրջաններուն մէջ, ուր ան կ'ապրէր խիտ բնակչութեամբ, այսինքն Պուրն Համուտի, Տարայի, Խալիլ Պատաուիի, Նար Հանթի, Էշրէֆիէի, Հայաշէնի, Մար-Միսայէլի, Մար-Ետուէֆի, Նահր-Էլ-Մոթի, Ճիլ-Էլ-Տիպի, Զայֆայի եւ այլ յարակից շրջաններու մէջ: Լիբանանի վերջին երեք-չորս տարիներու խուլիէալ կացութեան ամենէն ծանր ու քանդիչ ուժեղագոյնը սեղի ունեցան այդ օրերուն: Կորուստներու կեդրոնական թիրախը հանդիսացան Պէյրութի ա-

FEB. 4 - National Solidarity Day

FEAR OF CARING

The scene is Lebanon. The time is May, 1977. Young children are playing in the streets, under the warm sun, on top of ruins and rubble. The name of the game they play is war.

I said to my companion, "I would think that, having seen so much of the real thing, they would not want to play-act it also." My Lebanese-Armenian friend replied: "War has become as much a part of their life as breathing."

It is difficult to say just when the turmoil in Lebanon started. Some like to say it actually began in 1943 when that country was created. For most of us, however, Lebanon has been a part of our daily lives since early 1975 through our daily newspapers; each day the headlines would tell us of new fighting, new hatreds, another cease-fire, another broken cease-fire. Four years of violence has tormented that small, beautiful Mediterranean country and has literally turned it into an international battlefield.

Even as the people of that country were beginning to rebuild their lives after a cease-fire that seemed to be holding, the most savage fighting to date began early last October and continued on for what seemed to be unending weeks. When the smoke cleared, few were left untouched by the destruction.

Here in the comfort of the United States, Lebanon seems distant, and we say, "Isn't that awful," and then continue as before planning our celebrations, our dinners, our dances. Although apathy in general is a problem in our community, there is a special kind of apathy towards Lebanon. We seem to be afraid to care, because caring brings with it special obligations. Caring means to identify with someone else's pain. Caring means that it matters. Caring means doing.

It is so much easier for us to sit back in the comfort of our warm homes and to find a multitude of excuses for our "not caring." "It's really not that bad over there." "We should worry about ourselves and our projects." "Why pour money into a community with an uncertain future." "The fund-raising effort isn't unified. If the two Srpazan's can't get together, why should we care?" "I don't want my money to be used rebuilding churches and schools that may be bombed next week." The excuses seem endless.

Any massive rebuilding done in Lebanon will be done by that community itself, which is at it should be. The relatively small amounts collected here and elsewhere in the Diaspora will be sufficient to feed a hungry child, provide shelter for a homeless family, keep a school open. . . but the greatest good our community-wide participation will do is to provide hope. Hope and despair, opposite in meaning, have a common factor: they are both highly contagious. Each can rampantly take over a person or a community. Psychologists will tell you that a human being can survive seemingly insurmountable hardships as long as he has hope. Without hope, existence is gone. The caring we show today will become the hope for a better tomorrow.

The future of the Armenian community in Lebanon is a topic that will be debated, re-debated, and then debated once more. But, now is not the time for rhetoric. The humanitarian and psychological needs of our community in Lebanon are enormous. Now is the time for action. Your donation today, in any amount, will alleviate immediate suffering, and regenerate long-range hope, which is the greatest gift we can give, for ultimately it is the Lebanese-Armenian who is going to decide, shape, and finance his own destiny.

In this, the United Nation's International Year of the Child, give for the children, who will grow knowing that someone cared, and who in turn will grow into adults who dare to care and hope.

— Iris Papazian

"After the October storm, the Lebanese-Armenian, although wounded, will rise out of the revolution as mightily as the Phoenix and will continue construction with boldness and a spirit of unity. With unshaken faith in the Divine Providence, the Lebanese-Armenian will work with perseverance to restore demolished schools, ruined churches, homes and working places. By the grace of his iron hand, his enlightened mind, his strong will, and creative talents, the Lebanese-Armenian will soon recover his former prosperous state.

"The Armenian nation, the motherland of the Diaspora, without partisan discrimination, will give its committed assistance to this sacred and national obligation of reconstruction, a key word of our days."

*Bishop Andreas Bedoghlian
For His Beatitude Hemayak Peter XVIII
of the Armenian Catholic Community*

OUTREACH

is a monthly publication of the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, 138 East 39th St., New York, New York 10016. Address all correspondence to the above address. Printed in U.S.A. Second class postage paid at New York, N.Y. 10001.

Editor.....Hasmig Merglian

These ruins in Bourj Hamoud are typical of the type of destruction and desolation that have become common.

բեւեռեան շրջանները բազմաթիւ կազմով դիւաւոր զոյգ կամ մուսուլմաններ, որոնք այլևս ծանօթ են նոյնիսկ միջազգային մամուլին մէջ «Քարաթիւայի կամուրջները» անունին տակ: «Կամուրջներու կռիւր»(The battle of the Bridges) անունով շատ յաճախ նկարագրուեցան տեղի ունեցած վերջին ծանր բախումները: Արդարեւ, անոնք երկու ասիւրոն վրայ տարածուած են Պուրճ Համուտի եւ Ռայիթ-Պատաուի ու նոր Համանի հայաստան շրջանները:

Մարտապետը հայ մարտիկ, որոնք կրցան փախուստի էլք մը գտնել՝ դուրս եկան ումարտներու շրջաններէն եւ պայատան գտան աւելի ապահով նկատուած շրջաններ, ինչպէս Անթիլիասի Կաթողիկոսարանը, ձիւպէյի «Ռոյնոց Իմաւր», Չմամաի վանքը, Թրիփուի քաղաքը կամ Զահլէ եւ Այնճար: Ոմանք մինչեւ Հալէպ փախուստ տուին: Շատ քիչեր երկրէն հեռացան: Գործը էր թիւր անոնց որոնք Կիպրոս կրցան երթալ: Կռիւներու զարգարումէն ետք, (7 Հոկտեմբերին), յաջորդող երկու երեք շարժումներու ընթացքին այս ժամանակաւ զարթոյթեցան շրջաններ կամ աւելի ճիշտ՝ առժամեայ ապաստանեալները վերագարձան իրենց տուները եւ այժմ լծուած են իրենց բնակարաններու եւ գործատեղիներու վերանորոգութեան անմիջական աշխատանքին:

Վիճակագրական ստույգ տեղեկութիւններու հիման վրայ այժմ հաստատ կերպով կարելի է տալ կորուստներու ամփոփ ուրուագծային պատկեր մը.—

1. Տուրքը 65-էն մինչեւ 80 զոհեր:
2. Ունեցանք շուրջ 300 վերաւորեալներ:
3. Յարզ կատարուած վիճակագրական արձանագրութիւնները ցոյց կու տան աւելի քան 1200 քանդուած բնակարաններ, ոմանք մասնակի աւերումներ կրեցին, ոմանք ծանր քանդումներու ենթարկուեցան, ոմանք հիմնադրանքներ կործանեցան, ոմանք ալ հրոյ ճարակ դարձան:
4. Բազմահարիւր տուներ, խանութներ, գործատեղիներ եւ շտեմարաններ կողպտուեցան կամ թալանուեցան:
5. Փոքր եւ մեծ վաճառատուներու, զբոսայգիներու եւ ճարտարարուեստական գործարաններու քանդումը արժեքը շուրջ 600 միլիոն Լիբ. ոսկի, մօտաւորապէս 200 միլիոն տուրք:
6. Աւելի քան տասը հազար հայեր մնացին, եւ անոնցմէ շատերը դեռ կը մնան, անգործ իրենց աշխատած կամ իրենց սեփականութիւնը եղող գործատեղիներու քանդումին հետեւանքով:
7. Աւելի քան 12-000 հայ աշակերտներ հոկտեմբերէն առջին զրկուած մնացին դպրոցական կեանքէն:
8. Մանր կամ թեթեւ կերպով աւերակուած եկեղեցիներու եւ դպրոցներու պատկերը հետեւեալն է.—

ա.— 28 վարժարաններ, որոնք կը պատկանին Հայաստանեայց Առաքելական (12), Հայ Կաթողիկէ (6), Հայ Աւետարանական (7) եկեղեցիներուն եւ Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան (3):

բ.— 16 եկեղեցիներ եւ մատուռներ, ինչ՝ Հայ Առաքելական, երեք՝ Հայ Աւետարանական, երկու եկեղեցի եւ երկու մատուռ՝ Հայ Կաթողիկէ:

ԴՐԱԿԱՆ ԵՐԵՒՅԹՆԵՐ

Այս տխուր եւ ցաւալի պատկերին դիմաց, սակայն, չէ կարելի չարձանագրել քանի շատ կարեւոր յատկանշական եւ յուսալից իրողութիւններ որոնք հոգեկան զորութեան եւ տոկունութեան ամուր կողաններ եղան Լիբանանահայ կեանքի այդ ծանր օրերու դիմեմ կացութեան մէջ.

1. Հայ ժողովուրդը իր ցաւը, տագնապը, տառապանքը ապրեցաւ միասնաբար, ամբողջական միութեան, սիրտ եղբայրութեան եւ անվերապահ համերաշխութեան եւ գործակցութեան մթնոլորտի մը մէջ: Ո՛չ մէկ հայ մարդ ուրիշ հայու հանդէպ ունեցաւ անտարբերութեան կամ դռնը իսկ խորականութեան ոգին: Բոլորը, արեւակից եւ ճակատագրակից իբրբուր, եղբայրորէն, որպէս մէկ հոգի կրող մէկ ազգի զաւակներ, միասնաբար, սիրտ-սիրտի, ձեռք-ձեռքի եւ կողք-կողքի տիկանքին եւ իբրբուր հանդէպ ցոյց տուած իրերօգնութեան երեւոյթը եղաւ բո-

լորին հոգեկան արիւթեան եւ ազգային դիմացկունութեան աղբիւրը: Ո՛չ դաւանական, ո՛չ գաղափարական, ո՛չ դասակարգային տարբերութիւնները կրցան ստուեր նետել այդ միութեան եւ եղբայրութեան զեղեցիկ հոգիին եւ անո՞վ ներշնչուած կեանքին վրայ:

2. Վեհափառ Հայրապետները եւ հոգեւոր միւս պետերն ու սխալակաւ իրարմոտ ինքնուրոյնութեանը, եւ ազգային-եկեղեցական իշխանութիւնները աղետալ վայրերուն եւ առժամապէս ապաստան գտած հայ պատմագրութեանը կեղծաներուն իրենց հոտած անձնական այցելութիւններով, իրենց ուղարկած ներկայացուցիչներով, իրենց հրատարակած կոչերով եւ տուած պատգամներով, կատարած հաւաքական աղօթքներով եւ քարոզներով սիրտ տուին ժողովուրդին որպէսզի ան Հյուսիսէն:

Հայ Պետական Երեսփոխաններ, հայ ազգային փառաքան կուսակցութեանը ղեկավար մարմիններ աշխուրջ հակեցին կացութեան վրայ եւ իրենց զերազոյնը ի գործ դրին ստանձն առնելու համար աւելի ծանր բարդութիւններու եւ տագնապներու ու ստուապանքներու:

3. Հայ երիտասարդութիւնը իր սերունդին եւ իր պատմութեան արժանի կեցածք ցուցաբերեց: Կռիւներու եւ խռովութեանց ամենածանր օրերուն, գեղեր ցերեկ, զէնք ի ձեռին հայ արի տղաք պահակ կեցան հայ ժողովուրդին: Հայկական թաղերու մուտքին, փողոցներու անկիւններուն, հայ պուներու եւ ազգային հաստատութիւններու տալեւ արիւար կանգնեցան անոնք եւ թոյլ չտուին որ խռովակիչ, պատեհապաշտ ձեռքեր աէր դասնան իրենց ժողովուրդի զաւակներուն ձեռքերով լինուած սուսին ու զործին, ինչքին ու ստացուածքին եւ իրենց ազգի հոգեւոր, կրթական, մշակութային եւ ազգային հաստատութիւններուն:

ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԻՆ ՊԱՅԹԵՑՈՒՄԸ

Հոկտեմբեր 26-ի գիշերը, երբ դեռ ցաւը թարմ էր իր սրտին մէջ, նոր ցնցում մը կրեց Լիբանանահայութիւնը երբ ան դառն ցաւով լսեց Պիքֆայայի բարձունքին կանգնած գեղակերտ պրոպեդագոգի Յուլիանի ու ժամանակային պայթեցումը (Dynamitage): Յուլիանը կը խոր-

"During these trying and difficult days, we feel compelled to address our fatherly and pontifical words to all Armenians around the world who share the same blood and fate, stating that we stand watchful and alert by our people. We pledge to do all that is humanly possible so that the disaster-stricken sons of the Armenian people today, like their forefathers who surmounted death and suffering time and time again, will not feel abandoned in Lebanon as victims of the capricious turn of events.

"We appeal to all our Armenian people wherever they live, in the mother country or throughout the world, whatever religious belief or political doctrine they may hold, to whatever socio-economic class they may belong, to consider themselves masters of their own destiny, defenders of their own homes, molders of their own fate, one and indivisible.

"During these days, the unity of our nation is just as important—if not more—as bread is for our existence. In unity lies our strength and will to survive. Let us not forget that wherever we are, we share the same blood. Wherever we live, we are the inheritors of the same past, and look forward to the same future. Let us all walk together so that our steps may be firm and our course steady, for that which affects one part of the nation will affect the entire body of that nation."

*His Holiness Karekin II
Catholicos-Coadjutor of the Great House of Cilicia*

PROGRESS REPORT

The following are excerpts from Communiqué #2 of the Central Armenian Committee for Social and Economic Rehabilitation in Lebanon released January 7, 1979:

A. General allocations and projects:

- The donations received from the Armenian community's benevolent associations and individuals have already amounted to \$666,000.
- In the churches of Armenia, 100,000 roubles have been collected. After conferring with Antelias, Vehapar Vazken I decided to send construction material to Lebanon.
- The Central Committee conducted a survey which found that 14,000 homes have been totally or partially demolished.
- The Central Committee has published a 48-page booklet with full photo coverage of the Lebanese-American crisis and the endeavors made for recovery.

B. Educational Assistance:

- The Central Committee has paid nearly 50% of the cost for the reconstruction of schools and the purchasing of needed school materials. The allocated sum is \$166,000.
- They have paid the tuition fees of 20% of the student body in all government subsidized schools.
- On December 29, 1978, 1,500 school children received necessary school supplies at a New Year's Eve party.

C. Home Reconstruction:

- To help rebuild those homes in want of partial improvement and renovation, the Central Committee has decided to allocate \$666.00 to each needy family.
- Severely damaged homes, needing extensive funds for repairs, are being studied by the Central Committee.
- The Ministry of Housing Development has opened a special office in the Bourj Hamoud area. The government will help qualified individuals with loans up to \$10,000, payable within 15 years at a 2% interest.
- \$16,000 has been allocated for the general reconstruction of homes in the Tiro-Sanjak quarters of Bourj Hamoud. This project is being carried out under the immediate supervision of the French Catholic Nuns (La Petites Soeurs de Jesus).

D. Food Distribution:

- The Central Committee has allocated \$50,000 for food distribution.
- They were able to secure 60 tons of food from the Office of Central Development.
- A substantial amount of food has already been received from Caritas and the Middle East Council of Churches.

PRELACY ANNOUNCEMENTS

On February 3, 1979, the Prelacy Ladies' Guild will hold its annual Feast of Light Grand Ball at the Tavern-on-the-Green in Central Park, New York. For reservations call: New York, Mrs. George Dermksian, (212) 722-2764; Long Island, Mrs. George Petrossian, (516) 869-8260; New Jersey, Mrs. Vahakn Hovnanian, (201) 431-2233; Mrs. Robert Derian, (201) 646-0174.

The Prelacy Ladies' Guild has organized a Lenten Lecture Series, which will begin on February 28 and through March 7, 14, 21, 28 and April 4. Right Rev. Alexander Schmemaan, Dean of St. Vladimir's Orthodox Theological Seminary of Crestwood, N.Y., will deliver the first lecture. The lectures will take place at the Prelacy and will start at 8:00 p.m. For further details contact the Prelacy.

The feast of Sts. Ghevoniantz Day, honoring the Armenian priesthood, will be celebrated on February 29, 1979, at St. Gregory's Armenian Apostolic Church of North Andover, Mass. The Board of Trustees will host the day's events.

Dates to Remember:

February 4: Solidarity Day with Lebanon; contact your church for details of planned activities in your community.

February 22: Sts. Vartanantz Day.

April 8: Palm Sunday; Prelacy Sunday, details will follow.

April 14: College Students Reception at the Prelacy.

Armenian children of all ages in Lebanon help clean-up their neighborhood.

"KIDS HELPING KIDS"

With the formation of the Armenian National Committee for Aid to Lebanon, many diversified projects have been planned in order that the fundraising will reach and involve individuals from all aspects of the Armenian community. The "Kids Helping Kids" project has been initiated with the hope that American-Armenian children, actively taking part in the drive, will become more aware of their national identity and the importance of this united effort.

At every school (Sunday, Saturday, and Day Schools) Mite Boxes are available for the children to save their individual daily contribution towards helping their Armenian brothers and sisters who need

food, clothing or shelter. The boxes will be turned in on February 4, at all local Solidarity Day activities. T-shirts, designed with the picture of the Bikfaya Martyrs Monument and the word "Armenia," will be given to the children as a reminder of their participation in the program that will aid children in Lebanon.

Local committees, with the cooperation of their Sunday Schools, Armenian Schools, A.Y.F. Junior Chapters, and Homenetmen, have planned other projects such as cake sales and tag sales of toys, books, etc. to involve the youth, giving them an opportunity to assume responsibility in this national task.

ԱԶԳԱՅԻՆ ՄԻԱՍՆԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՕՐ «ՔԵԶԻ ՀԵՏ, ԼԻՐԱՆԱՆ»

- Բարոյական պարտականութիւն
- Մշակութային անհրաժեշտութիւն
- Կրօնական պարտաւորութիւն

ՀՈՎԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՄԲ

Ամերիկահայոց Արեւելեան Թեմի Ազգային Առաջնորդարանի

Կիրակի, 4 Փետրուար 1979

Կ.Վ. Ժամը 3:00-ին

Մարտի 1 Քալիֆորնիա 2րդ շրջանի մէջ

5-րդ Պողոտայ եւ 29-րդ Փողոց

Մ. Առյի ձեռնարկին հանգանակութիւն տեղի չունենար

ARMENIAN SOLIDARITY DAY WITH LEBANON

•
A moral duty
A cultural necessity
A religious obligation
•

Under the auspices of
The Prelacy of the
Armenian Apostolic Church of America

Sunday, February 4, 1979

at 3:00 p.m.

Marble Collegiate Church
Fifth Avenue and 29th St., New York City

• This is not a fund raising event •

AM I MY BROTHER'S KEEPER?

ASK CAIN (Genesis 4:9-13)

ASK MOSES (Exodus 2:11-15)

ASK PAUL (I COR. 8:13)

ASK JAMES (James 1:27)

ASK JESUS (Matthew 25:40-45)

THEN, ASK YOURSELF.

I enclose \$ _____ to participate in the fund raising for aid to Lebanon.

Name _____

Address _____

City _____ State _____ Zip Code _____

Please make checks payable to:

The Armenian Apostolic Church of America—Aid to Lebanon

Mail to:

Armenian Apostolic Church of America
138 East 39th Street - New York, N.Y. 10016

YOUR GIFT IS TAX DEDUCTIBLE IN THE U.S.

THE ARMENIAN
COMMITTEE FOR
AID TO LEBANON